

Informace občanům obce Svěsedlice

červen, číslo 6/2017

Vážení spoluobčané,

dnes ráno v 9hod se konala na krajském úřadu Olomouckého kraje tisková konference, kde byly zveřejněny výsledky soutěže Vesnice roku. Soutěž probíhá na dvě kola. Krajská a celostátní. Z každého kraje postoupí do celostátního kola pouze vítěz krajských kol. Za Olomoucký kraj se soutěže zúčastnilo celkem 15 obcí. Jmenovitě Čehovice, Němčice nad Hanou, Grymov, Radvanice, Bělotín, Přáslavice, Hlásnice, Vápenná, Rapotín, Libina, Haňovice, Příkazy, Vrbátky, Dub nad Moravou a Svěsedlice.

Některé obce již měly v této soutěži zkušenosti z minulých ročníků. Pouze tři obce se soutěže účastnily vůbec poprvé.

1. místo	Vápenná
2. místo	Běloutín
3. místo	Haňovice

Udělené stuhy za určitou oblast

Modrá stuha – za společenský život - Rapotín

Zelená stuha – za péči o zeleň a životní prostředí - Libina

Bílá stuha – za činnost mládeže – Dub nad Moravou

Oranžová stuha – spolupráce se zemědělským subjektem - Vrbátky

Naše obec v této velké konkurenci získala jednu ze čtyř možných mimořádných ocenění a to za vytváření harmonické atmosféry pro všechny generace. Tato cena pro naši obec přináší finanční prémii ve výši **50.000,-**.

Děkuji všem, kteří se na této akci podíleli. Spoluobčanům, místním firmám, které se v soutěži prezentovaly a mladým hasičům, kteří měli ostrou ukázkou na hořící kupky sena.

Závěrem snad, že z celého Olomouckého kraje má možnost se do soutěže přihlásit více jak 400 obcí. My jsme byli jednou z patnácti, kteří do této soutěže šli. Věnovali přípravám spoustu energie, času a úsilí, které přineslo úspěch. Jsem velice rád, že se napoprvé podařilo uspět touto formou. Myslím si, že pro obec to je veliký přínos, zkušenost, zviditelnění se. Nevidím důvod, proč naše šance v této soutěži nezkusit i v příštím roce a budeme doufat v ještě lepší umístění.

Konar Lubomír, starosta obce

Otevírání nového dětského hřiště

V pátek 2.6., proběhlo slavnostní otevření našeho nového, zrekonstruovaného hřiště. Počasí vyšlo, děti s rodiči přišlo také převelice. Zapůjčili jsme oblíbený skákací hrad a mohlo se jít na věc. Firma dělala vše pro to, aby stihli v termínu většinu prací. Nové herní prvky se montovaly a natíraly přímo na místě. Rozšířila se také dopadová plocha s kačírkem. Udělali kolem okrasné třešně a vzhledného keře nové dřevěné obruby, abychom zde mohli lépe sít trávu. Ke dvěma novým lavičkám máme ještě objednaný stůl. Obec při této příležitosti znovu natřela posezení pod pergolou, ukazatele a informační cedule u lípy, naproti dětského hřiště. Nový nátěr má také zídka kolem dětského hřiště. Nejen u hřiště, ale i na některých místech po obci jsme vysadili nové okrasné keře a květiny. Pevně věřím, že se hřiště nejen dětem líbí, protože na jeho podobě jsme se podíleli my všichni. Zejména hojnou účastí na veřejné debatě. Na zdi budovy kulturního domu jste si mohli všimnout nového provozního řádu dětského hřiště, který je povinnou publicitou k přijaté dotaci z MMR.

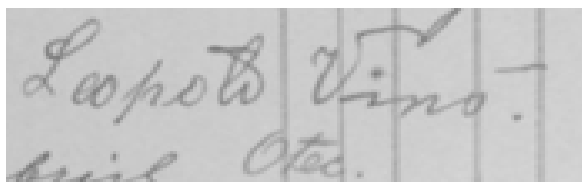

Legionáři

*Tam od břehu Marny duní střelby zvuk,
na bojiště táhne nový vojska pluk.
Bez bázně a strachu plane mužný zrak,
na praporu září český znak.
Do boje jdou s myslí chladnou,
vítězí anebo padnou.*

Představujeme čtvrtého legionáře z naší obce

Leopold Vinš nar. 15.2.1884 – zem. 9.7.1948 v Čelechovicích na Hané. Svatba : 24.1.1938 s Annou Krampolovou v Kostelci na Hané

A black and white photograph of a handwritten signature in cursive script. The signature reads "Leopold Vinš" on the top line and "mil Otce." on the bottom line. The ink is dark and the background is light.

Vlastnoruční podpis otce legionáře

Rodiče:

Leopold Vinš, nar. 29.3.1855 – zem.18.1.1906

Antonie Vinšová (Římská z č.p 20), nar. 27.12.1855 – zem.
28.1.1917

Czecho-Slovak Vlad. 1918.

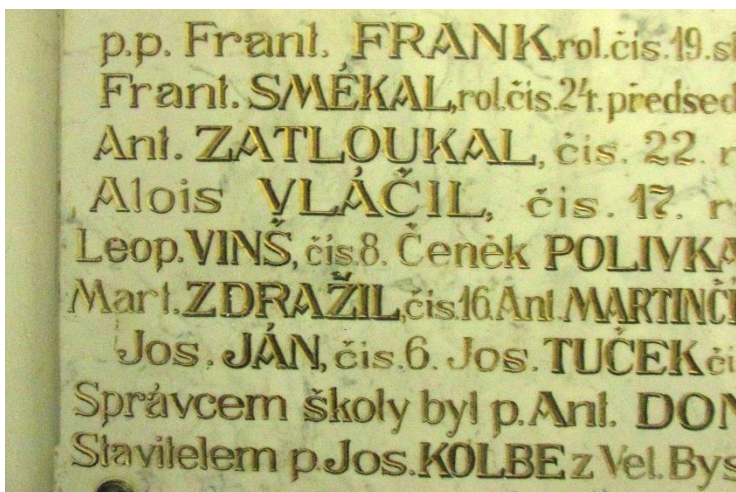
Fotky legií ze Sibiře z roku 1918. V této oblasti i ve stejném roce na této frontě bojoval i Leopold Vinš.

Rod Vinšů žil na č.p 8 a byl provázaný s rodem Franků z č.p 19. Sestra našeho legionáře Františka Vinšová nar. 28.2.1886 byla sezdána s Methodějem Frankem nar. 4.7.1879, který byl rolník i starosta obce. V kolonce povolání otce našeho legionáře, je uveden půlláník, což znamená držitel zemědělské půdy o ploše 1/2 lánu (tj. cca 9 ha), na které hospodařil. Otec legionáře byl i rezervník vozatajstva 3. pluku – voják. Venkované a sedláci zdatní se zacházením s tažnými zvířaty byli přednostně zařazováni k vozatajstvu a jednotkám do terénu. Leopold Vinš měl tedy vojenství v krvi.

Narození legionáře – záznam z matriky

Mramorová deska za vchodovými dveřmi v bývalé škole

Když půjdete do bývalé školy, tak si můžete všimnout, že na mramorové desce věnované všem co se zasloužili a vykonali stavbu této budovy, je vytesáno i jméno Leopolda Vinše. My se můžeme jen domnívat, zda to byl náš legionář nebo jeho otec. Každopádně k tomuto záslužnému dílu přispěl jeden z nich.

Záznam vojáka

První hodnost v legiích: pracovník

Poslední hodnost v legiích: vojín

Příjmení: VINŠ

Jméno: Leopold

Bydliště: Svěsedlice okr. Olomouc

Datum narození:15.2.1884

Místo narození:Svěsedlice okr. Olomouc

Datum a místo přihlášení do legií: 1.10.1918, Omsk (Sibiř)

Konec v legiích: 15.6.1920

Zkratky armád, u kterých sloužil:LR

První útvar v legiích:3.prac. rota

Poslední útvar v legiích: 5.stř.pl.

Tento článek pojednává o tom, jak bylo těžké dostat se po bojích v Rusku zpět do vlasti. Někdy to trvalo 2 roky a mnohdy i více. Na tuto skutečnost nás upozornil pan Miloslav Spurný, za což mu děkuji.

V „Rozkaze československým vojákům“ ze 14. listopadu 1918 Tomáš Garrigue Masaryk přesně vystihl, co se od legionářů ještě očekává: „Vy, kteří jste bojovali na francouzské a italské frontě, brzy se setkáte s novými úkoly doma. **Na vás, bratři v Rusku a na Sibiři, je těžší úloha, neboť se nemůžete vrátit domů tak brzy, jak byste si přáli. Nicméně touto obětí posílíte pozici našeho národa na mírové konferenci.**“ Někteří příslušníci československého vojska pluli z Vladivostoku přes Tichý oceán na západní pobřeží USA, pak cestovali vlakem přes severoamerický kontinent a poté znovu lodí do některého z evropských přístavů.

Druhá trasa, kterou se domů dostala většina legionářů, vedla kolem čínského pobřeží do Singapuru, přes Bengálský záliv na Cejlon a poté Rudým mořem a Suezským průplavem do Terstu, nyní již italského.

Některé však potkal za války osud, který se těmto schématům vymykal. Zcela zvláštní válečnou anabázi prožil medik Josef Aul (1894–1956). Již v srpnu 1914 byl na haličské frontě raněn a zajat Rusy, kteří jej se zajateckým transportem dopravili do Střední Asie. Následující čtyři roky života strávil na mnoha místech v dnešním Turkmenistánu a Uzbekistánu. Před muslimskými povstanci uprchl roku 1918 do Buchary, kde se díky svým medicínským znalostem stal lékařem bucharského emíra. V roce 1920 vypukl ozbrojený konflikt mezi Bucharou a bolševickou vládou v Taškentu. Aul se rozhodl tuto nebezpečnou oblast definitivně opustit. Neměl to však jednoduché: k odchodu z města bylo třeba zvláštního povolení. Počátkem dubna 1920 je získal nejen pro sebe, ale i pro manželku, svého slovenského sluhu Hradského a několik ruských přátel. Jediná cesta z ruské Střední Asie zmítané občanskou válkou vedla přes Afghánistán s divokým pohořím Hindúkuš. Koncem května 1920 museli členové skupiny překročit průsmyk Katta-Kutal ležící ve výšce 3744 m a poté se dostali do Bamjánu s gigantickými skalními sochami Buddhy (jež na jaře roku 2001 zničili fanatičtí bojovníci Tálibánu). Po překročení průsmyku Pět slonů (Pandž Filon) ve výšce téměř čtyři tisíce metrů sestoupili do Kábulu. Aulova skupina pak cestovala přes Džalálábád do Britské Indie, kde byl jejím prvním cílem Pésávar v dnešním Pákistánu. Díky vstřícnosti britských koloniálních úřadů mohli příslušníci skupinky dál cestovat vlakem, jímž nejprve dospěli do Bělgaonu v západní Indii, kde se léčila paní Aulová. Na Nový rok 1921 odjeli vlakem do Bombaje, odkud lodí přes Suezský průplav dopluli do Benátek. Po téměř sedmi letech Aul znovu spatřil Prahu.

Bohuslav Ohera

Info k legionářům :

V publikacích uvádím pouze informace z veřejně dostupných zdrojů. To znamená ze zdrojů, ke kterým se dostanou všichni. Jiné údaje zveřejňuji pouze ze svolení žijící osoby, které se to týká. Pokud někoho nezastihnu, nebo nemám svolení a z veřejně dostupných zdrojů tyto informace nezískám, tak je nepublikuji. Viz. ochrana osobních údajů. Proto nejsou některé informace úplné, ale věřím, že i tak jsou pro vás informace zajímavé a netrávím čas ve veřejných archivech a debatách zbytečně.

Pohádkový les

Dne 10.6.2017 pořádala naše obec pohádkový les. Ráno se zdálo, že počasí této akci nepřeje, avšak do plánovaného začátku se mračna rozehnala a obloha se vyjasnila. Poručit větru, dešti stále neumíme, ale přání dětí a nás všech možná přeci jen počasí ovlivnilo. Kdo ví. Do akce se zapojila kromě zastupitelů, sportovní a kulturní komise, také spousta aktivních dobrovolníků. Vše bylo předem dohodnuto a po celou dobu jsme všichni táhli za jeden provaz. Na každém stanovišti byla pohádková postava včetně kulisy. Plnily se úkoly a odměňovaly se mimořádné výkony ☺. Po vyčerpávající cestě, bylo třeba doplnit energii. Jak na to, ví nejlíp hostinský Václav Ruský a jeho věrná gastronomická skupina, která připravila to nejlepší pro malé i velké strávníky. Děti po doplnění kalorií malovaly na připravené plátno a dospělí relaxovali na nově zrekonstruovaném obecním dvoře. Úsměv dětí, kterých přišlo 65, byl tou nejlepší odměnou pro všechny. Celkový počet zúčastněných přesáhl číslo 160. Děkujeme mnohokrát všem dobrovolníkům a členům sportovní a kulturní komise, bez kterých by tato akce neměla zdaleka takové parametry a úroveň.

Bohuslav Ohera

Věšplecht po dědinske :

Makalo a kuřilo se celý dňe, protože takové pohádkové les mosi bet dočesta pohádkové. Děcka tak lehko neokmitete ☺ Hdež sem v soboto ráno vstával z ložka ,toš sem meslel, že na mñe čert mlátil celó noc hrach. Moji to neošlo a povídá, no, stréc só zas dnes v maršo ☺ Enom sem nad tym mávl paprčó. Nedalo se sviťit. Mosel sem se dať do kope a vetáhnót z rokávo nebo spiš gebole to nélepši. Nechtěl sem reskovat nejakyho zakocórenyho šošňa, které má místo comilka v ročenkách brdečko a hrne se to přímo na mñe ☺. Všecko nakonec klaplo a me sme mohle začit. Na obecním dvoře se oháňel rafikó direktorské PIRÁT, které vepóšťel děcka do báchorkovyho světa. Na prvñím stanovišće pod vrbó bel VODŇIK, které mñel tak velké okále, že mo ešče ted' před spañim nendó sprostít klapke přes panenke. Druhá zastáfká bela v divoké préríi INDIJÁNU z kmeňa Husy Pyra. KRAKONOŠ ze sojkó na třetím štoku vetal všecke ve

svojem lese. Čtvrte stanoviště belo plne ČARODĚJNICEHO REJA. Toto mesto sem chestať nemosel, bo naša čaramora pro všeco poslala košťisko a logestecke se tak přepravela sama. ŠKROBÁČCI z pjetke bele a só dlohodobě talentované mistři hmyz. O tem všeci vime. VOJÁCI na šestce křevé prach v bambitkách nemjele. Všecko valele rovnó do téru. Trocho d'aso belo na sedmečce u ohřišťa, hde bele DIVOŠI v chlopatem kožochu, které bel ud'elané z hdejaké potvore. Osmá bela DIVOŽENKA ELSA. Hdež sem šil kolem, toš sem meslel, že je to sama dcéra Diova.

Hdeš to shrno v kostce, toš mosim říct, že bestalento nebel ničdo. Belo to přesně naopak.

Všeci bele bezvadři.

Meslim, že be čočel celé slavné Hollewood.

Scénař a režija : Krakonoš

Hrále a spolupracovale :

Strašné pirátské podmistr - Lubomír Konar

Šopenaté vodňik - František Richter

Vešvehlé indiján s indijánkó - František a Marcela Fialovi

Fósaté krakonoš s béčákem – To bel fakt pravé Krakonoš ☺

Zobatá jedobaba – Petra Šimková

Škrobácci létafka s hmyzenkó – Michaela Berková a Tereza Navrátilová

Dragoňi – Martin Královič a Richard Košťálek ze svojí pusenkó

Chondelaťi neandrtálci – Michal Dirbák a Libor Eliáš

Čočavá abateša Elsa – Petra Berková

Sponzorské dar: Helena Oherová

Faň idlo a všecko kolem teho zmákla skopena Vény Ruskyho.

Bel to faň deň. Nevidel sem aňi zhlido aňi šklibo. Přešla kopa děcek a k temo ešče dvě kope dospjelých. No, atoš co vic chťet ☺

Ďekojo tem co hrále, spolupracovale a všeckém co přešle.

Bohuslav Ohera

Transfuzní oddělení Olomouc

V dnešní moderní a uspěchané době si málokdo najde čas na sebe natož na druhé. Naše dárcovská základna stárne, mladá generace navštěvuje komerční centra, kde někdy, až neopatrně daruje to nejvzácnější co má.

Proto jsme se jako Transfuzní oddělení Fakultní nemocnice Olomouc rozhodli jít novou, možná i modernější cestou. Naší snahou je hlavně informovat širokou veřejnost o potřebě krve. Spousta lidí, ani netuší jak je krev, která jim koluje v žilách důležitá. Dnes nás ovládají moderní technologie, objednáme si kdykoliv cokoliv, ale krev stále vyrobit neumíme. Proto pořádáme přednášky na středních školách, organizujeme a účastníme se různých akcí, kdy se snažíme informovat širokou veřejnost a také realizujeme společné-hromadné odběry pro skupinky kamarádů, kolegů z práce, studentů apod. Všimli jsme si totiž, že nejtěžší je první krok. Krok se odhodlat navštívit transfuzní oddělení. Strach z neznáma. Dárcovství krve je totiž zvláštní odvětví medicíny. Nic

nás nebolí, nic nás netrápí a proto pokud nemáme důvod (těžce nemocného blízkého člověka, příp. nějaké neštěstí v okolí...), tak dárčovství krve odkládáme na až... Proto vítáme skupinky dárců, kdy zkušený dárci vezmou mezi sebe prvodárce. Kdy mu o odběru něco poví, připraví ho na to, co ho čeká a projdou si s ním samotným odběrem.

Naší snahou je jít s dobou a využívat nejmodernějších prostředků jak k získávání dárců samotných, tak být v neustálém kontaktu s dárci stávajícími. Jako Transfuzní oddělení Fakultní nemocnice Olomouc používáme facebook (www.facebook.com/470ml), instagram (transfuzni_odd_olomouc), máme zveřejněné fotografie z akcí, z oddělení i z odběrů na <https://www.flickr.com/photos/transfuzka/albums>.

Naše stávající dárčovská základna má zhruba 6500 dárců, každý rok se nám podaří oslovit cca 1000 nových dárců, největší procento dárců jsou muži ve věku 30-40let. Část našich dárců jsou lidé, kterým dárčovství z nějakého důvodu změnilo život. Ať už je potřeba krve od druhých přivedla k dárčovství, nebo se z dárce stal pacient, který krev potřeboval, nebo jen darují, protože mají doma někoho, kdo krev sám potřebuje. Více se o těchto příbězích dočtete právě, když navštívíte naše oddělení.

Jako prvodárce můžete přijít kdykoliv, bez objednání. Je důležité být na odběr připravený. Důležité je dodržovat pitný režim, dobře se nasídat. Doporučujeme bílé pečivo, marmeládu, med, přesnídávku, piškoty, ovocný salát. Důležité je vyvarovat se den před odběrem tučným jídlům a v den odběru mléčným

výrobkům. Přijít správně připravený na odběr je základ, potom už jen stačí občanský průkaz a dobrá nálada.

Budeme rádi, pokud o možnosti darovat krev začnete vůbec uvažovat, pak už k tomu navštívit transfuzní oddělení chybí krůček.

Naši pravidelní dárci.

Transfuzní oddělení Olomouc

Čištění potoka

Předloni proběhlo čištění našeho potoka. No našeho....není náš, jen obcí protéká. Ve správě ho má Povodí Moravy. A co si budeme nalhávat, není to řeka Morava, museli jsme počkat až budou kapacity a peníze a tak byl řádně zanešený. Nemá smysl polemizovat nad tím jak dlouho se tam to bláto usazovalo a proč. Spíš jsme byli rádi, že po těch všech starostech kolem uložení sedimentů, které nejsou nic jiného než splavená půda, nastal čas,

kdy Povodí Moravy splnilo svou povinnost údržby toku. Uložení takových sedimentů je vždy problém. Ne, že by to byl nějaký toxický odpad, rozbory ukazují, že je to splavená zemina, ale ze stran vlastníků a uživatelů polností se vždy najde nějaký důvod, proč to nechtějí.

Letos jsme se rozhodli, že zkusíme tomu problému předcházet. Vyhlásila se brigáda a část potoka, od ČOV k mostu u Smékalů se vyčistila. S ohledem na to, že šlo v podstatě jen o vytrhání trávy a vyhrnutí malé části sedimentů z koryta, nebylo už nyní množství materiálu malé. Při čištění Povodím Moravy byly odstraňovány až půlmetrové vrstvy bláta. Vzhledem k výsledku budeme s takovým čištěním pokračovat, neboť se ukázalo, že tento postup je podstatně efektivnější. Lépe častěji a v menším množství než s časovým rozestupem a bojovat s tím, kam dát ten sediment.

Děkujeme všem zúčastněným a v brzké době plánujeme druhou, podobnou akci na dočištění zbytku toku. Brigádníků, kteří se chtěli aktivně podílet, bylo tolik, že jsme se stihli po určitých intervalech v práci střídat a práce šly o to rychleji.

Když už jsme u tématu voda, dovolím si jeden postřeh. Nedávno se v obci objevily v poštovních schránkách letáky, které upozorňovaly na možnost opakovaného rozboru vod ze studní z důvodu zvýšeného zájmu. Letáková cena se pohybovala okolo 400 Kč. V kontextu s tím, že obec v minulosti zajišťovala autorizovanou laboratoř na rozborů pitné vody by se mohlo zdát, že se jedná o pokračování této akce. Pravdou je to, že obec v současné době žádnou takovou akci neorganizuje a nepodílí se na ní.

Pavel Chrást

Nařízení obce – tržní řád

Zastupitelstvo obce na svém 23. zasedání, přijatým usnesením 23/10-2017, schválilo Nařízení obce – tržní řád. Jde o to, že nyní je v obci tímto tržním řádem zakázán podomní prodej zboží a služeb. V případě, že by Vás snad takovýto prodejce navštívil, neváhejte nás kontaktovat. Již jsou objednány cedule při příjezdu do obce, které o tomto nařízení budou všechny informovat.

Sportovní odpoledne

Přijďte se nejen podívat, ale i aktivně zúčastnit sportovního odpoledne. Pro děti bude připraveno spousta sportovních aktivit a úkolů. Skákací hrad, jízda na koni, loďka na rybníce a spousta dalších úkolů. Rodiče si poté můžou zahrát v jednom z týmů, ať už za svobodné nebo za ženaté. Kdo má zájem si zahrát, neváhejte si s sebou vzít potřebou obuv.

Konar Lubomír, starosta obce

Sportovní odpoledne

v obci Svěsedlice

1. 7. - areál za rybníkem

Od 14.30 pro děti:

- skákací hrad
- malování na obličej
- jízda lodkou po rybníce

*při splnění všech úkolů obdrží dítě menší
pozornost, kterou věnuje obec Svěsedlice*

Soutěže:

- hasičský biatlon
- běh s čepicí
- hod špejlí
- opičí dráha
- a další, celkem
10 soutěží

Od 17.00

**fotbalové utkání
Ženatí vs Svobodní**

Bohaté občerstvení

*Pivo Zubr Grand 11°, nealko, nanuky, langoše,
makrely, kabanos, párek v rohlíku*